

uredničko slovo

Tonko Barčot, Vela Luka
tonbarcot@yahoo.com

Dinko Radić, Vis – Vela Luka
radicdinko1@gmail.com

Dobro je, onidili smo i šestega

Bilo je teško, još teže nego li onaj prethodni, peti broj. Mjeseci su se razvukli i dugo ništa nije sjedalo na svoje mjesto. Tekstovi su pristizali, ali se cjelina nikako nije nazirala. Ima dana (a bilo ih je dosta) kada se riječi cijede teško poput meda, a misli djeluju neuvjerljivo. No, konačno je došao i taj trenutak. Kako je to slatko reći: „Poslu svršenom mane nema“, i kako se lakše diše sada nakon svega.

U Prilozima smo nanovo pokušali što šire zahvatiti u našu baštinu. Ovog puta značajna pozornost posvećena je krajoliku zapadnog dijela otoka Korčule, kako kroz toponimiju, tako i kroz analizu stoljetnih mijena na području Potirne. Poglavlje čine i prilozi koji analiziraju pojedine segmente našeg govora, likovne i glazbene baštine. U ovom broju ponovno je u fokusu 1968. sa svojim velikim umjetničkim nasljeđem i vezama Vele Luke s ondašnjim umjetničkim centrima Europe. Neka od tih djela, poput Ferrarijeve skladbe snimljene u Veloj Luci, imaju nadvremenski značaj u širem glazbenom kontekstu.

Poglavlje „Prostor“ potpisuju dakako arhitekti s temama o kamenu i širenju urbanog prostora. U „Riječima“ nastavljamo s dnevnim zapisima Šime Vučetića, a novina su neobjavljena ratna pisma istaknutog publicista i esperantista Marinka Gjivoja, ali i pjesme više i manje poznatih pjesnika. Uz aktualne društvene fenomene obrađene u Abecedariju, ovaj broj donosi intervju s našom

istaknutom književnicom Ivicom Duhović Žaknić. U žarištu intervjua jest prevođenje, i to znanstvene historiografske literature sa svim svojim izazovima i zamkama. U već standardnoj rubrici „Portreti“ prisjećamo se naših znamenitih otočana (Damir Kalogjera, Nedjeljko Gugić Kotarac i Lovor Dragojević). Kombiniramo različite likovne tehnike (fotografija i karikatura), portretiramo u prvom i trećem licu, ali i povezujemo različite i daleke svijetove čiji su nazivnici otočni (korčulanski kamenoklesari na Partizanskom groblju u Mostaru, splitsko-sarajevska književnica Marica Žanetić Malenica i australski fotograf Peter Žuvela).

U ovom broju pokušali smo unijeti i neke novine. Jedna od njih je i rubrika „Identitet“. Iako se naoko čini preširokom i nekoherentnom, u njoj smo pokušali ukazati na sastavnice našeg identiteta, kao i njegove mijene. Nekoć je to bila težačka, a danas je to apartmanska Luka. Novina je i rubrika „Jedan običan dan“ s kojom želimo preko fotografije osvijetliti Lučane i otočane, vrijedne naše pozornosti. U ovom broju to je Dragan Dragojević Maško, duša luške peškarije, ali i samouki umjetnik u drvu.

Nadamo se da je ova nova Lanterna s 14 novih suradnika dovoljno zanimljiva i dinamična. Hvala autorima koji su napisali krasne i važne priloge, ali hvala i vama čitateljima. Vama koji ste stalno pitali: „Ma kad će više ta Lanterna“, i poručivali: „Nemojte slučajno odustat“. Znamo da nismo baš toliko dobri, ali dobro je to čuti. Dobro!